

ПРАВИЛО УЦЕРКОВЛЕННЯ або рукополагання тих, що охрестились і прийшла до літ розуміння.

*Усіх тих, що мають приступити до
Уцерковлення, в означений час, ста-
виться в ряд перед Єпископом, Священик
представляє їх Єпископові, промовля-
ючи,*

ВСЕЧЕСНИЙ Отче в Бозі, Представляю
вам оцих людей для рукополагання.

ЄПИСКОП. Вважайте, щоб ці лица, що
їх представляєте мені, були приготовані й
достойні прийняти рукополагання.

СВЯЩЕНИК. Я навчав їх і випитував
їх, і вірю, що вони приготовані й до-
стойні.

*Тоді Священик, або хто инший, кого
призначить Єпископ, або сам Єпископ
читає оце Передне Слово,*

МОЇ улюблені, Щоб Уцерковлення ви-
йшло на збудовання тих, що приймають
його, Церква, для їхнього добра, вимагає,
щоб тільки ті приступали до рукополагання,
що вміють сказати Визнання Віри, Молитву
Господню, Десять Заповідей, а також від-
повісти на інші питання, що містяться в

Катехизми: Як же ці лиця, тут приявні, ставшись членами Церкви Христової через Хрещення, навчилися і приготувались, як перше сказано, ми зібрались тут, щоб помолитись за них і благословити їх покладанням рук. Ця установа дуже важна задля кількох причин.

Перше. В багатьох місцях Святого Писання читаємо, що Апостоли молилися й поклали руки на тих, що охрестились; і це годиться із звичаєм по церквах від Апостольських часів.

Друге. Щоб молитвою й покладанням рук ті люде, що уцерковились, зміцнилися Духом Святим.

Третє. Щоб лиця, що тепер прийшли до літ розуміння, і знають про свою невідкличну повинність прилюдно признати слюбовання, зложені самими ними, або їх Хрестними Батьками й Матінками за них при Хрещенню, і тепер самі за себе, своїми устами, мали нагоду добровільно й явно перед Церквою переконати й упевнити нас, що вони непохитні в вірі; а також, щоб при Божій допомозі відтепер вони завжди ревно старалися вірно додержати усього того, на що вони згодилися своїм власним свідченням.

Тоді Єпископ, або хто між Священиків, кого він покличе, промовляє,

ПОСЛУХАЙМО слів Святого Писання, записаних в осьмій Голові Діянь Апостольських, зачинаючи від пятого вірша.

І ФИЛИП, прийшовши в город Самарійський, проповідував їм Христа. І вважав

народ на слова Филипові однодушно, як чули й бачили ознаки, що він робив. З багатьох бо, що мали духів нечистих, виходили вони, ревучи великим голосом: і багато розслаблених і кривих сцілялось. І стались радощі великі в городі тому. Як же увірували Филипу, що благовіствував про царство Боже, й Імя Ісуса Христа, то хрестились і чоловіки й жінки. Почувши ж Апостоли в Єрусалимі, що прийняла Самарія слово Боже, післали до них Петра та Йоана: котрі, як тільки прийшли, молилися за них, щоб прийняли Духа Святого: ще бо на нікого з них не зійшов, а тільки охрещені були в Імя Господа Ісуса. Тоді клали руки на них, і прийняли вони Святого Духа.

ПОСЛУХАЙМО також слів Святого Писання, записаних в дев'ятнадцятій Голові Діянь Апостольських, зачинаючи від першого стиха.

СТАЛОСЯ, як був Аполос у Коринті, що Павло пройшовши горішні сторони, прибув у Єфес, і, заставши деяких учеників, сказав до них, Чи прийняли ви Духа Святого тоді, як увірували? Вони ж відказали йому, Ні, Ми й не чули ніколи, чи є Святий Дух. І каже він, У що ж ви тоді хрестились? А вони сказали, В Йоанове Хрещення. Каже ж Павло, Йоан хрестив хрещенням покаяння, кажучи людам, щоб вірували в того, що за ним приходить, це єсть в Ісуса. І як це почули, хрестились в Імя Господа Ісуса. А як Павло положив руки на них, Святий Дух зійшов на них; і заговорили мовами й пророкували. А було їх усіх до дванадцяти чоловіків.

Правило уцерковлення

ПОСЛУХАЙМО також слів Святого Писання, записаних у п'ятій Голові Апостола до Жидів, зачинаючи від дванацятого вірша, і в шестій Голові, зачинаючи від першого вірша. Бо як би вам через час годилось бути учителями, знов треба, щоб вас учив хтось перших основ висловів Божих; і стались такими, котрим треба молока, а не твердої поживи. Тим же перестаньмо говорити про перші основи Христові, а змагаймо до звершення; не закладаючи знов підвалин покаювання від мертвих діл і віри в Бога, науки хрещення, і положення рук, і воскресення з мертвих, і суд вічного. І це зробимо, як Бог pozwoliть.

Тоді промовляє Єпископ,

ЧИ ви тут перед Богом і цією Громадою, відновляете ту врочисту обітницю й слюбовання, що їх зложили ви самі, або за вас зложили Хрестні Батьки при вашім Хрещенню; стверджуючи і признаючи їх тепер лично, і чи вважаєте за свою повинність вірувати й сповняти усе те, що тоді ви взяли на себе, або що ваші Хрестні Батьки і Хрестні Матінки тоді за вас прийняли.

І кожне має голосно відповісти,

Так.

Або й так може Єпископ промовити,

ЧИ ви тут, перед Богом і цією Громадою, відрікаєтесь диявола й усіх діл його, марнощів і розкошів цього лукавого світа, й усіх грішних ласощів тіла?

ВІДПОВІДЬ. Відрікаюсь.

Правило уцерковлення

ЄПИСКОП. Чи віруєте ви в усі точки Християнської віри, що містяться в Апостольським Визнанню Віри?

ВІДПОВІДЬ. Вірую.

ЄПИСКОП. Чи будете ревно старатись держатися волі Божої й заповідей й поступати після них усі дні життя вашого?

ВІДПОВІДЬ. Буду, Як Бог pomoже.

ЄПИСКОП.

ПОМІЧ наша в Імені Господньому;

ВІДПОВІДЬ. Що сотворив небо й землею.

ЄПИСКОП. Нехай благословиться Імя Господне;

ВІДПОВІДЬ. Віднині до віку.

ЄПИСКОП. Господи, вислухай молитви наші.

ВІДПОВІДЬ. І нехай голос наш дійде до тебе.

ЄПИСКОП.

Помолімся.

ВСЕМОГУТНІЙ і віковичний Боже, що зволив еси відродити слуг твоїх Водюю і Духом Святим, і дарував їм відпущення всіх гріхів їх: Благасмо тебе, зміцни їх, Господи, Святим Утішителем Духом, і щодня наділяй їх пребагатими дарами благодати; духом премудрости й розуміння; духом ради й духовної сили; духом знання й правдивої побожности; й сповни їх, Господи, духом святого страху, тепер і навіки. **Амінь.**

Правило уцерковлення

Тоді всі вони рядом приклонюють коліна перед Єпископом, а він покладає руки на кожного з них і над кожним промовляє,

БОРОНИ, Господи, оце Дитя твоє (або цього слугу твого) небесною благодаттю твоєю, щоб він назавжди зівстався твоїм, і щодня більше й більше збогачай його у Святім Дусі, аж доки не прийде до царства твого вічного. *Амінь.*

Тоді Єпископ промовляє,

Господь з Вами.

ВІДПОВІДЬ. І з Духом твоїм.

І (як усі стоять навколішках) Єпископ продовжує,

Помолімся.

ОТЧЕ наш, що еси на небі, Нехай святиться Імя твоє, Нехай прийде царство твоє, Нехай діється воля твоя, на землі, як і на небі. Хліб наш насущний дай нам сьогодні; І даруй нам провини наші, Як і ми даруємо тим, що провиняються проти нас; і не впровадь нас у спокусу, а визволь нас від лукавого. *Амінь.*

І цей Молебень.

ВСЕМОГУТНІЙ і віковічний Боже, що заставляєш нас хотіти й робити усе те, що тільки добре й приємне твоїй Божеській Величі: Шлемо до тебе смиренні благання наші за цих слуг твоїх, що на них (за прикладом Святих Апостолів) положили ми руки свої, запевняючи їх (цим знаком) про

Правило уцерковлення

твою щирість і ласкаву доброту до них. Нехай батьківська рука твоя, благаємо тебе, простягається завжди понад ними; Нехай Дух твій Святий не покидає їх ніколи; провадь же їх в знання й послухові Слово твоєму, щоб вкінці осягнули вони вічне життя; у Христі Ісусі, що жне й царствує з тобою і Святим Духом, один Бог, на віки вічні. *Амінь.*

ВСЕМОГУТНІЙ Господи й віковічний Боже, Благаємо тебе, заступай нас, провадь і освячай нас, і проводи тілами й душами нашими в ділах заповідей твоїх; щоб під твоєю всемогутньою опікою тут і всюди, змогли ми встояти тілом і душею; у Христі Ісусі Господі нашим. *Амінь.*

Тоді Єпископ благословляє їх, промовляючи,

БЛАГОСЛОВЕННЯ Всемогутнього Бога, Отця, і Сина, і Святого Духа, нехай спічне на вас, і пробуває з вами, навіки. *Амінь.*

І нікого недопускається до святої Причастії, доки не прийме Уцерковлення, або є готовий та бажає уцерковитись.

*